

Basın Açıklaması**Ey Sana Müftüsü! İslam Kamu Mülkiyetini Belirledi**

Sana Müftüsü Şemseddin Şerafettin, Sana'da yolsuzlukla mücadele etkinliğine katıldı. Etkinlikte konuşan Sana müftüsü, kamu malını korumanın büyük bir görev ve büyük bir sorumluluk olduğunu, emanet olduğu için kolay bir mesele olmadığını ve bu sorumluluğun bilincinde olmamız gerektiğini vurguladı.

Müftünün bu sözlerine karşılık biz de diyoruz ki: Ey Müftü! Sözleriniz genel. Sözleriniz, açık ve net bir şekilde İslam'daki mülkiyet türlerinden haberdar olmadığınızı gösteriyor. İslam, mülkiyeti üçe ayırdı: Birincisi, bireysel mülkiyet. Bireysel mülkiyet, Şarinin maldan faydalanma iznidir. Mal ve menfaat olabilir. Bir şeyden faydalanmak ve bedelini almak da bu kategoriye girer. Bir kişinin ihtiyaçlarını karşılamak için sahip olduğu para, ev, gayrimenkul, araba vb. tüm mallar bireysel mülkiyetten sayılır. Çünkü bir şeye sahip olmak için çabalamak insanın doğasında var. İhtiyaçlarını karşılaması kaçınılmaz. Mal edinmesini yasaklamak fitrata aykırıdır. Onun için malı elde etme keyfiyeti belirlenmelidir. O yüzden Şeriat, çalışma, miras, hibe, hediye gibi insanın mülk edinebileceği yolları belirledi. Şarap, domuz eti, kumar ve faiz gibi Allah'ın haram kıldığı yollarla mülk edinemez. İkincisi, devlet mülkiyeti. Devlet mülkiyeti, fey, haraç, cizye vb. gibi Müslümanların genelinin hakkıdır. Halife uygun gördüğü şekilde bu malların bir kısmını bazı Müslümanlara tahsis edebilir. Üçüncüsü, kamu mülkiyeti. Kamu mülkiyeti, Şarinin topluca bir maldan faydalanma iznidir. Kamu mülkiyeti, kanun koyucunun insanları ortak kıldığı, bireyin mülk edinmesini yasakladığı mallardır. Toplumsal ihtiyaçlar, tükenmez madenler ve yapısı gereği bireyin mülk edinmeyeceği mallar kamu mülkiyetinden sayılır. Müslümanların, kamu mülkiyeti gerçeğini, elde etme ve harcama biçimini bilmediklerinden, bunu ayrıntılı olarak açıklamak kaçınılmaz.

Tüm insanların ihtiyaç duyduğu toplumsal ihtiyaçlar kamu mülkiyetindedir. Yokluğunda veya kıtlığında insanlar bu ihtiyaçları aramak için yollara düşerler, ihtiyaçları bulmak için her tarafa dağılırlar. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ: فِي الْمَاءِ وَالْكَلْبِ وَالنَّارِ
"Müslümanlar üç şeyde ortaktırlar: Su, mera ve ateş." Hadisteki bu üç şey, sınırlamak için değil. Birçok şey su, mera ve ateşin hükmünü alır. Örneğin petrol, gaz, mineraller, tuz, kükürt, katran, nehirlere, denizler, göller, taşlar, ormanlardaki ağaçlar, yakacak odun, kömür, denizlerdeki balıklar, yabani kuşlar, meralar ve güneş enerjisi... Bazı kamu mülkiyeti, Yüce Allah'ın bir lütfudur, bazıları da insanların düzenlemeleri ve icatlarıdır. Bunlar, Cenab-ı Hakk'ın yarattığı mülkten faydalanmak olarak kabul edilir. Örneğin, su pompalama makineleri, tuz arındırma makineleri, çekme boruları, elektrik üreten makineler, milleri, kabloları, yağ çıkarma makineleri, çekme boruları, limanlar, rafineriler, kömür madenleri, üretim makineleri, taş ocakları, nükleer enerji ve atom santralleri, güneş enerjisi tesisleri, barajlar, köprüler, tüneller, yapay kanallar, yapay göller, sokaklar, otobanlar, meydanlar, parklar, stadyumlar, okullar, camiler, hastaneler, demiryolları, limanlar, havaalanları ve sığınaklar... Bunlar insani icat ve düzenlemeleridir. Kamu mülkiyetinin bir diğer özelliği de bol olmasıdır. Bu yüzden su, mera ve ateş ender şeylerden değildir. Bunlar, boldur, tüm insanların faydalanmasına uygundur. Aynı zamanda hayatın gerekliliklerinden biridir; Bu nedenle devlet, bireylerin faydalanmasını düzenlenmelidir. Ki faydalanma sırasında kimseye haksızlık yapılmasın, güçlü olanlar, zayıf olanlara hükmetmesin.

Yukarıdaki hadiste zikredilen toplumsal ihtiyaçlar gibi sınırsız kamu mallarını şahısların mülk edinmesi caiz değil. Bireylere ait olamazlar. Bunun delili, Tirmizi'nin rivayet ettiği şu hadistir:

عن أبيه بن حمال المأربي، أنه وفد إلى رسول الله ﷺ، فاستقطعه الملح، فقطعه له، فلما أن ولى، قال رجل من المجلس: أتدري ما قطعت له؟ إنما قطعت له الماء العذب، أي: منه
"Ebyad b. Hammal bildiriyor: Kendisi (bir gün) Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in yanına geldi ve O'ndan tuzlayı kendisine vermesini istedi. Nebi SallAllahu Aleyhi ve Sellem de bu tuzlayı ona bağışladı. Ebyad b. Hammal dönüp gidince (orada bulunanlardan) bir adam: Ey Allah'ın Rasûlü! Ona neyi bağışladığını biliyor musun? Ona ancak kesilmeyen suyu bağışladın!" dedi. Bunun

üzerine Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem o tuzlayı Ebyad b. Hammal'dan geri aldı." Tükenmez olduğu için tuzla suya benzetilmiştir. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem tuzlanın tükenmez olduğunu öğrenince geri aldı ve bireysel mülkiyetini yasakladı. Çünkü kamu malıdır. Bu hüküm, tükenmez tüm mineraller için geçerlidir, sadece tuzla ile sınırlı değildir. Bu nedenle İslam, bu kaynakların kime ait olduğunu yasalarla belirledi. Toplumun tüm bireyleri, devletin belirlediği şekilde bu kaynaklardan yararlanır.

İşte kamu malı budur. Medine'de devletin kurulmasından 1924'te İstanbul'da yıkılışına kadar bu kaynaklar tüm Müslümanlarındı. Bugün Müslümanlar, Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafet Devletinde yaşamalıdır. Umarız Allah kuruluşunu hızlandırır.

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Yemen Vilâyeti

Medya Bürosu

Tel: +(967) 733 856 316 | E-Mail: h1924hi@yahoo.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com